

Francesc Moreu: "la situació actual de les empreses públiques és preocupant"

- 1. Vostè va ser des de la gerència de la Ciutat Sanitària de Bellvitge l'impulsor de la creació de l'ICO ara fa una dècada. Actualment ha tornat com a conseller delegat. Com valora la trajectòria de l'entitat? Considera que ha respost als objectius inicials?**

L'ICO va ser creat l'any 1995 amb la vocació de ser el braç armat de la lluita contra el càncer a Catalunya. Mai es va pensar en ell únicament com l'àmbit d'atenció oncològica en el complex hospitalari de Bellvitge, sinó que la seva ambició era una altra.

Els seus principis van ser difícils, però, a poc a poc, en aquests quasi 15 anys de vida s'ha convertit en un important referent nacional i internacional, no només assistencial, sinó també docent i investigador i, per què no, tant als àmbits de la gestió clínica com de la gestió hospitalària.

Ha aconseguit fer realitat un model de centre integral de càncer i ha fet de la seva expansió territorial un model de continu assistencial, amb la qual cosa ha s'han complert en bona mesura els objectius que es perseguïen amb la seva creació.

- 2. Quines línies estratègiques marcaran el futur de l'entitat?**

La situació actual de l'ICO, en la qual ja no cal dir *jo sóc*, sinó que se li reconeix el *tu ets*, li permet, en consonància amb la seva missió inicial, plantejar-se un nou salt endavant, avalat per la seva història i la seva excel·lent realitat en dues direccions.

La primera és convertir la marca ICO, no únicament en la identitat corporativa d'un dispositiu de provisió, sinó en una referència d'excel·lència de totes les pràctiques excel·lents assistencials, docents i investigadores que en l'àmbit de l'oncologia existeixen al país i, per això, convidarem a sumar-se a aquest projecte tots els que vulguin incorporar-s'hi.

La segona és tractar de ser un referent en la gestió de l'empresa pública catalana posant en marxa, per a això, instruments de gestió de segona generació, tant en el que fa referència a la gestió del negoci com de l'empresa, amb èmfasi especial en la gestió de les persones per aconseguir la seva complicitat en aquest projecte.

3. **Segons un Estudi d'opinió del grau de satisfacció dels malalts atesos impulsat per la Direcció Assistencial i la Unitat d'Atenció al Ciutadà, els pacients i els familiars del centre valoren molt positivament el tracte i l'atenció rebuda. Quines considera que són les claus?**

La qualitat de l'assistència a la necessitat i la calidesa en l'atenció a les expectatives dels pacients i els seus familiars, ha estat sempre un signe d'identitat de l'ICO, que no només s'ha de preservar, sinó també potenciar. Això és degut, per una banda, al fet que aquesta barreja de qualitat i calidesa és un valor considerat com a prioritari per tots aquells que treballen a l'ICO, no només en l'actitud personal, sinó també en l'organització funcional de l'atenció i, per altra, en el disseny dels serveis que conformen la seva cartera, d'on han sortit iniciatives com la de les Cures Pal·liatives que han estat reconegudes per la mateixa OMS.

4. **Amb els resultats de l'estudi, com aborden les campanyes educatives i de prevenció? Sobre quins aspectes incideixen i quins recursos faran servir?**

El model de centre integral de càncer implica, a escala assistencial, treballar en la prevenció, l'atenció comunitària, el pronòstic, el diagnòstic, la terapèutica i una atenció compassiva durant la malaltia i al final de la vida.

Les activitats de prevenció, en estreta relació amb les directrius del Pla director d'oncologia, s'orienten segons els principis del màrqueting social i tracten de fer de la nostra estreta vinculació amb els ens locals la millor forma de potenciar el nostre treball de conscienciació als ciutadans.

5. **En una entitat amb diversos centres quin paper estratègic juguen les noves tecnologies?. Com aborden la seva implementació?**

L'avaluació de la tecnologia, tant *hard* com *soft*, és constant en qualsevol àmbit de la medicina, i a oncologia té una importància cabdal. És, bàsicament, en l'àmbit farmacològic on potser sigui més evident, i l'ICO segueix amb criteris de cost/efectivitat la incorporació de les novetats a la pràctica corrent. Al voltant d'un 15% dels nostres pacients estan dins d'un assaig clínic per testar la bondat de les innovacions. En termes generals l'ICO es líder, i com a tal ha de comportar-se, cosa que l'obliga a incorporar per avançat noves tecnologies, nous processos, procediments i tècniques.

6. **Inicialment l'ICO va apostar per les aliances estratègiques sobretot amb la xarxa d'hospitals comarcals. Com ha evolucionat aquesta línia d'actuació fins ara i quins plans tenen per al futur?**

A través dels tres ICO del país (l'Hospitalet, Badalona i Girona), més els 15 centres comarcals amb els quals tenim convenis establerts, atensem el 40% dels malalts de càncer majors de 15 anys de Catalunya. La nostra estratègia és continuar en aquesta línia, incrementant les aliances amb altres hospitals comarcals, a fi i efecte d'estendre la filosofia ICO, posant a la seva disposició, no només professionals capacitats, sinó formes de fer d'èxit provat.

7. **Vostè va ser un dels impulsors de noves figures de gestió com ara l'empresa pública per tal de dotar el sector públic de millors instruments de gestió. Com valora el retrocés que s'està vivint en aquesta matèria?**

La situació actual de les empreses públiques, que veuen limitades de forma significativa les capacitats de gestió, és preocupant. Això és degut, tant a les iniciatives de les reglamentacions europees sobre aquesta qüestió, que potser pretenguin, sense dir-ho, forçar la privatització, com a les iniciatives autòctones que semblen apostar pel dret públic i que amb el seu intervencionisme retallen de forma significativa la capacitat de gestió d'aquelles.

8. **Creu que una figura com l'empresa pública segueix sent actualment un element vàlid per a la gestió**

Rotundament sí, però cal l'actuació decidida per retornar-los la seva virtualitat. Des del meu punt de vista, dubto molt que la solució vingui per pactar certs marges de flexibilitat si es mantenen els criteris actuals. La meua opinió és que la solució passa per sortir de la restricció del dret públic i apropar-se, en tot i per a tot, al dret privat, separant per això, segurament, el que és el patrimoni de la gestió amb tot el que d'això es deriva.